

ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΨΕΥΤΙΚΟΥ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΥ ΣΤΗ ΣΙΓΟΥΡΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ Του Χρήστου Στρατηγόπουλου

Η εποχή μας, σε υψηλότετη κλίμακα βιομηχανοποίησης, χαρακτηρίζεται από μία σημαντική πρόοδο σε όλα σχεδόν τα επίπεδα της ζωής και έχει καταστήσει τον σημερινό άνθρωπο προνομιούχο σε σχέση με εκείνον των παρελθόντων εποχών.

Ενώ, όμως, η σημερινοί νέοι θα έπρεπε να χαίρονται αυτή την ευδαιμονία, αντιθέτως παρατηρούμε μια τάση τους προς τα ναρκωτικά. Λέγοντας ναρκωτικά, εννοούμε τις διάφορες ουσίες, φυσικές ή συνθετικές, που μεταβάλλουν την ψυχολογία ή την νοητική δραστηριότητα του ανθρώπου.

Η χρήση των ουσιών αυτών, δεν είναι φαινόμενο μονάχα της δικής μας εποχής, αλλά και από αρχαιοτάτων χρόνων οι άνθρωποι κατέφευγαν σ' αυτά τα σκευάσματα, είτε για λατρευτικούς λόγους - Πυθία, Ελευσίνα μυστήρια, γιορτές Διονύσου - είτε για λόγους ιατρικούς.

Σήμερα, η διάδοση των ναρκωτικών έχει γενικευτεί και έχει πάρει διαστάσεις οργανωμένου κοινωνικού εγκλήματος σε παγκόσμια κλίμακα. Η τροπή κατά κύριο λόγο των νέων στα ναρκωτικά, είναι κοινωνιολογικό πρόβλημα και οι ρίζες του βρίσκονται στη δομή και τη συνάρθρωση, της μη εχούσης πραγματική οντότητα, κοινωνίας της υπερεπάρκειας.

Οι σημερινοί νέοι, αγωνίζονται να προσαρμοστούν σε ένα ταχύτατα μεταλλασσόμενο κοινωνικό σύστημα, που τους παρέχει όλα ετούτα τα πληθωριστικά αγαθά και τους έχει δημιουργήσει την αίσθηση της παντοδυναμίας και της αυτοτέλειας του ανθρώπινου παράγοντα.

Ο κόσμος αυτός της πλασματικής υπερεπάρκειας, όμως, στην πορεία των ετών απεδείχθη ότι δεν είναι επαρκής για να δώσει ένα νόημα ύπαρξης στα νέα άτομα, που ψάχνουν την ταυτότητά τους και καταβάλλουν έντονες προσπάθειες να αποκτήσουν εσωτερικές σταθερές, τη στιγμή που η ρευστότητα και η αβεβαιότητα είναι το σημαντικότερο χαρακτηριστικό του ονομαζόμενου "πολιτισμένου κόσμου".

Οι κοινωνίες σήμερα νοσούν, και αυτό το βεβαιώνει ο αριθμός των νέων παιδιών που κάθε μέρα πεθαίνουν από την υπερβολική χρήση ναρκωτικών ουσιών, ή μπαίνουν στα διάφορα κέντρα αποτοξίνωσης, προσπαθώντας να αποφύγουν τον "παράδεισο" που νόμιζαν πως θα τους απαλλάξει από τις δυσκολίες και που δυστυχώς ξεγελάστηκαν.

Οι κύριοι υπεύθυνοι για τη μη σωστή επιλογή των νέων αυτών, είναι οι οικονομικές και πολιτικές συνθήκες που επεξεργάσανε οι κοινωνίες της "αφθονίας" για τους νέους ανθρώπους, που φορτισμένοι νοιώθουν έντονα και άμεσα την παρακμή του συστήματος.

Οι σημερινοί νέοι άνθρωποι, απομονωμένοι στις απρόσωπες, πολυάνθρωπες πόλεις, γεύονται την μοναξιά και τον αλλοτριωμένο χαρακτήρα τους και δοκιμάζεται συνεχώς η ψυχική τους ισορροπία, χωρίς να μπορούν να βρουν κάποια διέξοδο και πρόσβαση επικοινωνίας με τους άλλους ανθρώπους. Αποκομμένοι και ανήμποροι μέσα στην κοινωνία που έχει απολέσει ιδεολογίες και πιστεύω και προσποιούμενη (η κοινωνία) το αντίθετο, αισθάνονται την ανασφάλεια και τον αστικό υποκριτισμό να τους αμαυρώνει και να τους δηλητηριάζει τα όνειρα και τις ελπίδες τους.

Η μοναδική διέξοδός τους είναι η απομάκρυνση από τα κοινά, η εσωστρέφεια, η εσωτερική συσπείρωση που γίνεται μηχανισμός άμυνας ενάντια στον ανταγωνισμό και την ανασφάλεια που τους διακατέχει.

Το γκρέμισμα των ιδανικών, η φθορά και η παρακμή του συστήματος αξιών, σε συνδυασμό με την ιδεολογική σύγχυση της εποχής, δεν μπορούν να δώσουν ένα υπαρξιακό νόημα στους νέους, στους ανθρώπους που κυρίως έχουν ανάγκη υποστήριξης για να μπορέσουν να διοχετεύσουν το δυναμικό και το φορτίο της νιότης τους.

Η διαφήμιση και τα πρότυπα επιτυχίας που προβάλλει, προσπαθεί να δείξει έναν αλλιώτικο ονειρικό κόσμο, βασισμένο στο χρήμα, υποκαθιστώντας το νόημα της ύπαρξης που απουσιάζει από τις σημερινές κοινωνίες. Οι νέοι, όμως, δεν συμβιβάζονται. Αντιλαμβάνονται την φθαρμένη

υποδομή του πλασματικού κόσμου, που έχει υποκαταστήσει το είναι με το έχειν και που ενώ κηρύσσει την αγιότητα της εργασίας, προσφέρει την αθλιότητα της ανεργίας.

Η καλοσχεδιασμένη μηχανή της διαφήμισης, που λειτουργεί σαν Προκρούστης στους νέους, το μόνο που καταφέρνει είναι την αποστροφή τους γι' αυτόν τον "σαγηνευτικό" κόσμο και την απογοήτευσή τους για την απάτη που ξετυλίγει στα μάτια τους η φτώχεια της πραγματικότητας.

Βέβαια, δεν είναι μονάχα οι λόγοι αυτοί που ωθούν τα παιδιά να καταφεύγουν σ' αυτές τις ουσίες. Υπάρχουν και άλλοι πολλοί λόγοι που παίζουν σημαντικό και αυτοί ρόλο. Πολλά από αυτά τα παιδιά, είναι πληγωμένα από τις βιωματικές εμπειρίες που μένουν ανεξίτηλες μέσα στον ψυχικό κόσμο τους και τις κουβαλάνε για πάντα μαζί τους. Διαλυμένες οικογένειες χωρίς συναισθηματικό υπόβαθρο, οικογένειες που στέρησαν την αγωγή από τις εύπλαστες αυτές υπάρξεις, φέρουν μεγάλο μερίδιο ευθύνης για το ξεστράτισμά τους.

Η περιέργεια της ηλικίας, η δίψα τους να γνωρίσουν τα πάντα σ' ελάχιστο χρονικό διάστημα, να νοιώσουν καινούργιες εμπειρίες και να αυτό-επιβεβαιωθούν, να θεωρηθούν ώριμοι και να καταξιωθούν στα μάτια των άλλων. Οι ανενδοίαστοι έμποροι του θανάτου, σε οργανωμένη βάση, εκμεταλλεύονται τη ροπή αυτή της φιληδονίας των παιδιών και βασιζόμενοι στην άγνοια της ηλικίας τους, τους δημιουργούν τις προοπτικές της φυγής, σπρώχνοντάς τα στη λήψη των ναρκωτικών.

Προσφεύγοντας, όμως, στον ψεύτικο αυτό παράδεισο, όχι μόνον δεν βρίσκουν λύση στα προβλήματά τους, αλλά αντιθέτως, καταστρέφονται ολοσχερώς εσωτερικά, αποδιοργανώνονται ηθικά και η ψυχική τους εξάρτηση τους κάνει έρμαιο του πάθους και όχι μονάχα δεν θέλουν να ξεφύγουν, αλλά δεν έχουν την δύναμη να μπορούν για να θέλουν.

Η βία, η ανομία κατά προσώπων και πραγμάτων, είναι πολλές φορές η αντίδραση των τοξικομανών που βρίσκονται κάτω από την επήρεια της στέρησης και σε 1.750.000 υπολογίζονται, σε παγκόσμια κλίμακα, τα εγκλήματα με αιτία τη χρήση ναρκωτικών.

Ανθρώπινα κουρέλια, καταρρακωμένοι, σε ολοκληρωτική και οριστική καταστροφή, οι άνθρωποι αυτοί με απάθεια περιμένουν τον θάνατο.

Αυτά τα βρώμικα και πυώδη κοινωνικά συστήματα, που προξενούν την αιτία για την καταβαράθρωση των παιδιών που είναι οι ελπίδες για το μέλλον του πλανήτη μας, θέλουν ΓΚΡΕΜΙΣΜΑ και χτίσιμο ξανά από την αρχή. Οι ποινές και οι καταδιώξεις των ναρκομανών, σε καμία περίπτωση δεν είναι η καλύτερη λύση του προβλήματος. Οι χειροπέδες και το κλείσιμο στις φυλακές των εμπόρων του λευκού θανάτου, με κανέναν τρόπο δεν αποτελεί πανάκεια στην περίπτωση.

Ένα πράγμα μονάχα μπορεί να εγγυηθεί την εξαφάνιση του καταστροφικού για τον άνθρωπο αυτού φαινομένου. Η σωστή ΠΑΙΔΕΙΑ, που θα αναδείξει υψηλού επιπέδου κοινωνίες, με σύγχρονες και φιλοσοφημένες αντιλήψεις και μόνον αυτή.

Τότε, ούτε εμπόρους ναρκωτικών θα παράγουμε, ούτε χρήστες τέτοιων ουσιών θα καλλιεργούμε.